

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 7-8.

April 1943.

15. årgang.

Golgata - min redning

Av Rolf Westlie.

«... dere skal regne på Lammet.»

1. M. 12, 4.

Hvor ligger det ikke nær til menneskene å sette opp regnestykker. Hvis man kan nå fram til dette og hint da vil jeg bli lykkelig, da vil mitt liv bli oppfylt av glede. — Men før eller seinere ryker disse regnestykker, og man står der med et brustet håp. Hva man tenkte å gripe fatt i det ble mislykket. Dog et forpint og forfeilet liv kan bli oppreist.

Midlet hertil kan ikke kjøpes for penger, det gives av uforskyldt nåde i Kristus Jesus. Ap. Paulus er en blant de mange som kan beskrive livet i Gud. «Jeg akter alt for tap, — for meg er livet Kristus.»

Og vegen til dette liv går over Golgata. Der skjedde det store under: Frelsesverket ble fullbyrdet. Mennesket duget ikke av seg selv å leve rettferdig for Gud. Alt hva de regnet med nådde ikke fram.

«Død i synd og overtredelse» det ble menneskets lodd. Akk, — håpløs og nattsvart mørke. Dog Gud som er rik på kjærlighet, sendte sin sønn til redning for slekten.

Når vi stanser for den kamp som Jesus måtte kjempe i Getsemane da forstår vi litt, ja, ganske lite av syndens forbannelse som Jesus bar på sitt legeme. «Sveden falt som blodstråper ned på jorden. Han engstes inntil døden.» Ei noen kan tolke hva hans hjerte led.

Vi møter her Guds kjærlighet i sin høyde, dypde, bredde og lengde.

Tornekronet, hudflenget, såret og blodig. Slik vandrer Jesus bærende sitt kors på veg til Golgata. På

Golgata står det største slag som jord og himmel har vært vitne til. Guds sønn, den rettferdige og hellige kjemper imot helvedes åndehær. Det ser ut som Jesus er den svakeste, og at djevelen og mennesker skal få overhånd. «Det var deres time og mørkets makt.»

Mannen på korset lider og dør for slektens frelse.

Ubarmhjertig drives naglene inn i hans hender og føtter.

Blant to ugjerningsmenn henger han «som ikke hadde gjort synd og det var ikke svik i hans munn,» men han ble gjort til synd for oss.

At smertene var en veldig påkjening for Jesus, det er forståelig, «for han var sine brødre i alle deler lik.» Det sværeste og den mørkeste stund for ham var da han følte Gudsforlattheten:

«Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

Han som alltid hjalp de som var i nød. Hadde medfølelse for alle som hadde det vondt, trøstet de sørgende, velsignet hvor han dro fram.

Ensom «forlatt av menn, og vel kjent med sjukdom...»

All verdens synd hvilede på seg. Således henger han i smerter og føler helvedes kvaler. Spott og djervelsk latter høres. Men hva er det som får latteren til å fryse på spotterens munn? Hva er det som gjør at forferdelse griper de stolte menn? Det er mannen på korset som taler de siste ord: «Fader i dine hender overgir jeg min ånd...» Og «han bøyer hode og oppgir ånden.» Det blir mørkt over landet. Jorden skjalv og klippene revnet, forhenget i Tempel revner fra øverst til nederst.

«Kalken er drukket av smertenes mann.
Ære skje Gud.
Hva ingen kunne det kunne dog Han.
Nå er det fullbrakt i dag.»

Gud er med i stormen.

— Og det var allerede blitt mørkt og Jesus var enda ikke kommet til dem — og sjøene gikk høyt. Joh. 6, 17—18.

Derute på Genesaretsjøen kjempet disiplene en hård kamp mot uværet som raste og slet seg framover med vinden imot så tungt og hardt når motvinden setter inn for alvor. Enda mens det var dag gikk det ann — men no var det allerede blitt mørkt og Jesus så de ikke. De ble fulle av angst og redde. Er det ikke slik for så mange av oss idag. Vi synes Han lar oss være i storm og uvær så altfor lenge. Denne gang kommer han ikke tidsnok, vi går under. Så vanskelig å huske, at selv når vi synes vi ikke ser ham er saken for hans åsyn og vi skal vente på ham. Når vi da får erkjent at selv er vi helt maktesløs — kommer han selv vandrende på sjøen. Halleluja!

«Han lot stormen bli til stille og bølgene omkring dem tidde. Og de gledet seg over at de la seg og han førte dem til den havn de ønsket.» (Sal. 107, 29, 30).

Hadde så lyst å sende en hilsen til venner gjennom «Misjonsrøsten.»

«Ved Jesu hjerte stille er — tross stormene på jorden.»

Søsterhilsen fra

Thora Trolleshei.

Da misjonær Adoniram Judson var i en meget hard prøvelse, sa han: «Mine framtidsutsikter er like lyse som Guds løfter.»

Stor framgang for evangeliet i India.

I «Evangelii Härold» skriver misjonær Agnes Wallin i brev datert 10 oktober 1942:

Siden oktober måned ifjor har vi hatt den store glede at 319 nyfrelste sjeler har fulgt Jesus i dåpens grav. Mange har blitt frelste og forberedes for dåp. Den før så lille forsamling i Rasipuram består no av 675 medlemmer. Elskede venner: Be at Herren Jesus må døpe dem alle i den Hellige And og gjøre hver enkelt av dem til virkelige sjelevinnere. Han formår. Halleluja.

Det er herlig å se den forandring som er skjedd i deres liv, i deres hjem og i deres byer. Alting har blitt forandret. Her kan i sannhet det ordet brukes: «Det gamle er forangnet og alt er blitt nytt.» Halleluja! I deres hjem, der før ofte ufreden hersket, råder no fred og kjærlighet. Barna oppfostres i Herrens frykt og fra deres lepper lyder det lovsang om levende Gud. De lærer å lese og skrive. Dere skulle bare høre, kjære venner, hvor mye de har lært utenad av bibelen i våre skoler. De kan lese den ene salmen etter den andre utenad og kan mange beretninger fra bibelen.

Avgudsfestene er avskaffet i byene, ofringene til avgudene er opphørt, avgudene er ødelagt og i steden dyrkes no den levende Gud. Ære være hans hellige navn! En gruppe frelste hedninger samles no daglig i de forskjellige byer for å tilbe og lovprise Jesus Kristus som døde på Golgata kors og rensset deres hjerte og liv med sitt dyrebare blod. I flere byer har også avgudsprestene blitt frelste og forvandlet til Guds prester. Avgudshusene er blit forvandlet til Guds hus.

Ja, vi priser Herren for hans nåde og evangeliets omskapende makt. Vi priser ikke bare for dem som no er frelst, men også for tusenvis av hedninger som har fått høre om Golgatas kjærlighet og har kastet sine avguder og no tilber den levende Gud.

Kjære venner, be meget for dem som er blitt frelste og no forberedes for dåp. Det er flere hundrede slike her. Be også for meg og de mange

Hilsen fra Nord-Norge.

Det er no lenge siden dere hørte noe fra meg og arbeidet her oppe. Det kom så levende for meg å sende en hilsen i dag, og man skal alltid være den første innskytelse lydig.

Når jeg sitter her for å sende denne hilsen er det en setning fra Guds ord som kommer så levende for meg: «Og vi så hans herlighet.» Hvor stort er det ikke å få se «Guds herlighet» — som er Jesus Kristus. Få se den Herre Jesus med sitt indre øye, og se ham fra alle hans sider. Vi har så lett bare å se Ham fra den ene side, men der er mange herlige og underbare sider ved Hans person. — Når vi blir stille og får betrakte Ham fra alle sider, er det vi får se «Hans herlighet.» —

Meget er det som vil uroe oss i denne tid, og senke blikket nedad. Men oppfordringen lyder no som aldri før: «Opploft eders øyne.» — Må Herren hjelpe oss til alltid å vandre med blikket oppadvendt, da vil vi i alle ting takke Herren og være tilfreds.

Jeg har vært meget ute i vinter, og det er det beste arbeidsår jeg har hatt her oppe. — Før jul virket broder Rolf Anker-Olsen og jeg sammen i Lofoten, Vesterålen, Harstad og Narvik. Og Gud velsignet virksomheten. Vi fikk be med mange sjeler. — Etter jul har jeg vært ute på feltet. Det er umulig å rekke over alle steder, eller etterkomme de mange begjeringer om besøk. Over alt lyder det: «Vi venter på vitner og møter. —»

For kort tid siden var jeg inne i Balsfjord på et sted der. Det var tanken bare å stanse noen dager, men Herren ville det annerledes. Jeg ble der i 14 dager. Guds herlige frelsesvogn rullet forbi stedet. Sterke menn og kvinner overga seg til Gud og ble løst og lykkelig. På et formiddagsmøte var det 12 stykker som rakte opp sine hender til forbønn, og vi tror disse kom igjennom.

kjære indiske medarbeidere. Be at Herren må fylle alle behov. Flere av evangelistene mangler underholdere. Be at Herern må oppvekke slike. Han formår.

Be om en mektig vekkelse over India i disse siste dager.

Agnes Wallin.

Det var en underbar tid. Sjuke fikk oppleve en guddommelig helbredelse og kunne vitne om «En kraft gikk ut fra Ham.» Dessverre kunne jeg ikke stanse så lenge som det nok hadde vært ønskelig da jeg hadde flere løfter på meg. Hører at der fremdeles er godt, og flere legges til.

Det ser ut for at Nord-Norge har sin spesielle besøkestid. Mange bøtter har vært sendt opp til Herren for denne landsdel, og no kommer svaret. Garnene er fulle og vi trenger brødre som vil komme og ta i med oss. Hvor er de andre båtene henne? Er ingen på tur til Nord-Norge? Skal garnene revne og fangsten mistes fordi Herren ikke får vilige tjenere ut på feltet? — Vi er ikke mange her oppe av de frie vitner. Broder Henry Jakobsen er i Nord-Reisa og der har han mer enn nok. No virker Osvald Karlsen sammen med ham. De er på et felt så langt herfra at vi har ikke kontakt med dem. Det er ingen på Espenes, og her i Mittfylke. Har nettopp hatt besøk av br. Eilertsen. Han var her med to møter og det var velsignet. Vi takker Gud for alle brødre som kommer. No er vårt kjære bedehus atter rekvirert, og vi vet ikke hva tid vi atter får samles i det. Kanskje Jesus imidlertid kommer.

De forskjellige organisasjoner sender sine vitner nordover, og vi hører om vekkelse og liv. Fikk i går brev fra en frue i Ofoten. Hun forteller at der er slik rørelse at de må no benytte kirken på stedet for å kunne gi rom til de mange som samlet seg om Guds ord, og de hadde bedt med over 90 sjeler. Fikk brev fra Anker Olsen og han forteller at der er et par søstre som skal nord over, og det takker vi Gud for, men det er som drøpen i havet. Vi må ha fler, og også brødre. Brødre og søstre som ikke bare vil besøke Nord-Norge for å se midnattsolen og det eventyrlige mørketiden. Men vi trenger vitner som er sendt av Gud og som har det som sin oppgave: Sjelenes frelse. Gud må drive dem ut, og modne dem for gjerningen. Det er ikke så lett å virke her oppe. Men Gud er med, hvem kan da være imot Det er no flere år siden jeg sørover. Jeg står no på tur og nedover. Reiser herfra om ca. 1

Vekkelse og menighetsliv.

ge.

Sjuka fikk
helbredelse
kraft gikk
kunne jeg
det nok
jeg hadde
rer at der
legges til.
Norge har
l. Mange
p til Her-
no kom-
ulle og vi
me og ta
re båtene
til Nord-
og fang-
e får vil-
Vi er ik-
ie vitner.
i Nord-
enn nok.
sammen
så langt
akt med
enes, og
opp hatt
var her
elsignet.
ire som
bedehus
hva tid
Kanskje

er sen-
i hører
ar brev
orteller
no be-
kunne
et seg
t med
anker-
et par
t tak-
drå-
også
ikke
å se
med
itner
det
se.»
dem
ltid
når
not.
var
skal
14

Vi har fått oppleve flere glide vekkelser i den siste tid. Mange har blitt vakt og sluttet seg til de troendes rekke. Det er stort og vi har grunn til å prise Gud for dette. Det er imidlertid noe som er uhyre viktig og det er at de nyfrelste kommer inn i en menighet hvor de kan få åndelig næring, føres inn i Guds ord. Hvis de ikke får tak i Guds løfter og opplever å bli født påny ved Guds ord (Jak. 1, 18; 1. Pet. 1, 23) så vil de før eller seinere falle fra igjen. Ingen kan leve som en kristen uten å få rotfeste i Guds ord. Det er ikke nok med å bøye kne og jage etter følelser, man må ta imot ordet i tro, det vil si at Ordet blir sant for hjertet. Her kan de eldre være til stor hjelp. Ingen kan «hjelp» noen inn i frelsen. Det er den Hellige Andes gjerning. Men alle troende kan være med å vise de vakte hen til Guds løfter, be for dem og oppmuntre dem til å tro Guds løfter.

Samtidig er den åndelige atmosfære i menigheten av stor betydning for vakte og nyfrelste. Hvis det er en kald, likegyldig og tung atmosfære i menighetens sammenkomster så vil de vakte og nyfrelste miste interessen for møtene og de kan bli utsatt for mange vanskeligheter og prøvelser som de kunne vært spart for. Levi Petrus nevnte ved et tilfelle at det var like så resikabelt å «lede en nyfrelst inn i en sløv menighet som å legge et nyfødt barn hen til en dødssjuk mor.» Det er liten utsikt til at et slikt barn kan leve. Varme hjerter, varme håndtrykk og god åndelig luft er til stor hjelp og støtte for nyfrelste. En forsamling hvor kulde, misnøye og uenighet har fått

dager. Bli borte bare et par måneder og skal så nordover igjen. Det er tanken å stanse noen dager i Trondheim og videre over til Oslo. Har også tenkt meg en tur til Fredrikstad. Derfra over Sørlandet og Vestlandet hjem igjen.

Må Gud velsigne og bevare våre hjerter og tanker i Kristus Jesus. Han er trofast som har kalt oss. Han skal og gjøre det.

Hjertelig broderhilsen.

Deres i Herren

Didrik T. Solli.

innpass er uskikket til å ta imot nye medlemmer. Gud gi at vi alle tar dette til alvorlig overveielse.

Samtidig er det nødvendig at de nyfrelste får åndelig næring. De må ledes inn i ordet og bønnelivet. Her har alle Guds barn ansvar. Selvfølgelig har de ledende brødre størst ansvar, men alle de troende må føle ansvar. Hvis bønnelivet er svakt hos de eldre så virker det på de unge og så og hvis det er lite lesning av Guds ord og liten begeistring over Ordet hos de eldre troende så kan vi ikke vente at de nyfrelste skal bli ivrige heller.

La det bli en alvorlig påminnelse for oss at vi alle tar vår oppgave alvorlig og blir bibelkristne i ordets rette forstand.

— — —
Så noen ord til de nyfrelste:

Ta deg tid til å lese Guds ord og be til Gud. Forsøk å bli stille for Guds ånd slik at ordet blir levende for deg. Om det veksler med følelseslivet så husk på at Gud er trofast og Guds ord er pålitelig. Forsøk å vitne om din frelse både privat og på møter. Den beste måten å bli bevart brennende på er å virke for Gud, etter den nåde Gud gir. Be om Andens fylde og kraft, til liv og tjeneste.
G. I.

Hjertelig takk!

Vi sendte en del penger som var kommet inn til trengende i Nord-Norge til en fattig familie i Skogsfjord. Det er de samme barn som vi sendte til før. Deres far har vært på sjukehus og er no kommet hjem, men er framdeles dårlig. Deres mor er sinnsjuk. Fra søsteren som har ordnet med innkjøp av klær til dem mottok vi brev hvori hun skriver bl. annet:

«Det er lenge siden jeg mottok brev med pengene i. Jeg måtte no skrive og takke så mye for pengene. De kom godt med til disse barna. Vi fikk kjøpt gode støvler til dem og forskjellige ting så det var riktig godt. Deres far er kommet hjem fra sjukehuset, men er ikke arbeidsdyktig. Han er framleis dårlig i armen sin. De skal skrive seinere selv og takke for det de har fått. Jeg kan

bare si: Gud lønne dere for det gode dere har gjort. Det kom så uventet.

Lev vel og vær hilset fra oss.»
Skogsfjord 14/3—1943.

Hanna Kræmer.

VED TRO

Ved tro bar Abel fram for Gud, et offer som var bedre enn Kain, — som var mørk i hu, og som trosset Herrens bud ved å misunnelig være.

Abel fikk det vitnesbyrd, at han rettferdig var for Gud. Gud vitnet om hans gaver, som etter døden taler, hans offer Gud behager.

Ved tro ble Enok rykket bort, fra død og grav, — å tenk hvor stort. Og før det skjedde Gud han gav, det vitnesbyrd enhver bør ha. «Han tekkes Gud sin Fader.»

Rettferdig Noa var, — å hør: en ark han bygget, som Gud bød. Og inn han går ad arkens dør, og døren Herren lukker, nå, — åpnes regnets sluser.

Ved tro på Gud var Aberaham lydig da han kaltes, og dra ut fra hjemmets strand, til stedet som nå vises, hvor arven der ble givet.

p. t. Enebakk i mars 1943.

Rolf Westlie.

Rettelse.

I diktet «Jesus formår» er en linje falt ut. I første vers, linje tre er falt ut. Det skal stå: Det tomhet til meg brakte, . . . Linjen som er falt ut er: Og såret ble mitt sinn.

Rolf Westlie.

Var ditt brød kun sparsomt
og din frakke slitt,
fikk de andre meget
og du selv kun litt,
tell Guds mange gaver
som ei kjøpes kan!
Du er rik i Jesus,
i hans nådestand.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Dobbelnummer.

Da det ble noe sent å få ut dette nummer og påsken kommer i denne måned, kommer dette nr. som dobbelnummer og noe seinere en vanlig.

Vi har ikke større papirrasjon og må derfor bare gi ut dette nr. i april.

Nye abonnenter

kan enda få bladet fra nyttår. Bestil det straks så er dere sikre på å få det. Det er bare et lite antall vi har tilovers no.

Vi får noen nye

abonnenter hver måned og er glad over å få holde på. Husk å be for oss.

Hjem til Herren.

Søster Mathilde Carlsen som i mange år har vært en av de trofaste til å møte fram og som i flere år trofast har vært på sin post når det var stevner, fester og andre tilstelninger. Hennes virke var da på kjøkkenet, fikk plutselig hjemlov. Hun ble henved 65 år gammel.

Hun ble frelst i 1921 og har hele tiden siden hatt sitt åndelige hjem blant de frie venner på Asheim.

Begravelsen foregikk fra Hurum gravkapell lørdag 20. mars. Mange var møtt fram og kapellet var helt fullt.

Klare linjer enda en gang.

Fra flere hold er vi blitt spurt om hvordan forliket mellom Thor Sørli, Reidar Simonsen og «pinsepredikantene» skal forstås. Vi vet at brødrene Sørli og Simonsen mener å ha samme frihet som før. De vil reise som før og forsamlingen i «Gilead» skal være som før. Det nye skulle da bli at de er anerkjent av «pinsevennene.» Vi skal imidlertid ta inn redegjørelsen som ble tatt inn i «Korsets Seier» så kan enhver se hvordan forliket er. Som det framgår av dette er skrivelsen ikke mulig å misforstå. Hvis den skal forstås annerledes enn det er skrevet så er det jo helt umulig å forstå noe.

Vi skriver ikke dette for å rippe opp og røre ved ømme sår, men for at det, uten tvil, vil gavne både saken og oss alle å ha en åpen og rettfram framferd. Vi gleder oss over alt som kan forene Guds folk og da er det best at alt er i lyset. «Kirkepolitikk» har aldri gavnet Guds sak.

Skrivelsen lyder slik:

1. Vi erkjenner at den såkalte blokade har virket nedbrytende og skadelig, og vi ønsker at den skal opphøre, så et godt samarbeid kan komme igang.
2. Vi erklærer at vi er enige i den forkynnelse og praksis som er rådende innen pinsevekkelsen og ønsker heretter å arbeide i full forståelse med pinsemenighetene.
3. Vi vil fastholde og praktisere bibelsk menighetsorden i forsamlingen «Gilead.» Oslo.
4. Vi ønsker i likhet med de andre predikanter innen pinsevekkelsen å ha frihet til å besøke og å preke i andre forsamlinger, men i full forståelse med pinsemenigheten på stedet.

Thor Sørli. Reidar Simonsen.

Predikant M. K. Kleppe talte fra Salm. 17, 15. Etterpå var det minnefest på bedehuset hvor br. Kleppe, Valborg Gommerud, venner fra Holmsbu, Svelvik og Sætre deltok. Det var en god stund og god deltaelse.

Herren vil styrke hennes mann og barn som er tilbake.

Vi er også anmodet om å innta br. Kleppes artikkel i «Korsets Seier». Det er jo også rimelig at de «frie venner», som er en av partene, vil lese den. Artikkelen var følgende:

Det har vært meget talt og diskutert om en tredje retning midt i mellom «pinsevennene» og de «frie venner». Selv tenkte jeg en tid at det var behov for en sådan da en fryktet for at det var for meget «stivhet» og «formvesen» i begge leire.

Men jeg ser ganske klart at dette syn er feil. Stillingen er ikke så dårlig hverken hos «pinsevenner» eller «de frie venner» at det ikke er jord bund både for vekkelser og fornyelse. Og så lenge det er jord bund for vekkelser og fornyelse er det absolutt intet behov for en tredje retning. Det vilde i så fall bare bli et nytt, eget parti, som da mente seg å være et bedre redskap for Gud i arbeidet for Guds rike.

Jeg vil med disse linjer fra meg personlig — uten påtrykk fra noen kant — si til vennene over alt: La det bli klare linjer! Gå ikke med på noe tvetydig, noe midt i mellom! Det bare spreder og forvirrer Guds folk og hindrer Guds verk. Søk deg en åndelig heim, der hvor du forstår at Herrens Ånd leder deg. Og still deg til tjeneste der. Vi skal alle få se at Herrens Ånd skal da hvile over oss i vårt liv og vårt arbeid. Vi vil da ikke være med på å sprede og skape uklarhet, hindringsmomenter for Guds verk, men vi vil bli Guds redskap til å samle, vekke og fornye.

Med hjertelig broderhils
i Herren Jesus

M. K. Kleppe.
(2. Krøn. 31, 12.)

Den troendes bønn — er som skip som går til sjøs. Men dette skip forliser aldri. Noen bønnen har kanskje en lengre reise å gjøre enn andre, men de kommer alle sikkert tilbake med rik ladning. Manges forvente bønn om samme formål er som mange hender som drar i samme tau.

Vi kan ikke tjene Gud og mammon men vi kan tjene Gud med mammon

(Robert E. Speer)

OPPROP.

Undertegnede brødre vil på den frie forsamling på Harestua's vegne sende et opprop om innsamling til bygging av lokale.

Br. Ernst Falck har påtatt seg å reise rundt til venneflokkene å samle inn penger til foretagendet, og vi håper enhver forsamling vil gjøre sitt beste. Tomten til lokalet er betalt og grunnmuren er under oppførelse.

Vi håper vennene vil gjøre sitt beste så at vi kan få fullført vårt bygg.

For menigheten

Hans Jonsrud. Jørgen Monsrud.

Undertegnede som kjenner forholdene på Harestua vil anbefale oppropet på det beste, og be vennene motta br. Falck når han kommer og gi ham en god kollekt.

G. Iversen. H. Ersrud.

Stevne for søndags-skolearbeidere.

Det er ikke så ofte det blir arrangert stevne for søndagskolearbeidere no, og det er derfor en glede å kunne innby til et slikt den 11. april i Betania, Rygge. Vi kan nok ikke regne med så stor deltagelse grunnet reiserestriksjonene, men alle som har anledning burde forsøke å komme til stevnet.

Første møte holdes kl. 10,30 og predikant Ernst Falck vil innlede emnet: Guds verk og verktøy. Det blir anledning til samtale. Etter en kort matpause vil Stefan Trøber tale over emnet: «Den største gjerning i verden.» Det vil siden bli samtalt om forskjellige ting av interesse for søndagsskolesaken og deriblant kan nevnes et arrangement av juniorleir til sommeren.

Vi håper riktig mange kommer ut den søndag. Alle interesserte er hjertelig velkommen.

S.

Br. Henrik Eilertsen

skriver bl. a.:

«Jeg kommer nettopp hjem fra en tur. Besøkte også Rossfjord. Br. Solli tenker seg en tur sydover i denne måned (mars).

Også deres bedehus ble beslaglagt mens jeg var der. De har vært hel-

dige i så måte da bedehuset bare har vært opptatt i noen måneder.

Baptistene har hatt sitt predikantmøte her i vinter. En av pastorene bodde hos oss. Jeg var på de fleste møter og det var fritt og godt på deres møter. Tungetale med tyding forekom rett som det var. Gud være takk for at sannheten seirer.

Tanken er å ta ut på en tur en av de første dager. Med hilsen

Henrik Eilertsen.

Fra Harestua, Hadeland.

Br. Ernst Falck har virket på Harestua en 3 ukers tid og det er godt blant vennene der.

Det er vanskelig for dem at de ikke har lokale å samles i og de tenker å få bygget seg lokale. Tomt har de kjøpt og de holder på å bygge undermuren.

Fra forskjellige steder.

VED MAGNOR

har de hatt besøk av Aimar Karlson og Ludv. Furulund. Det har vært gode møter. Gud virker i møtene.

SØSTRENE ØDEGARD OG SCHIE

har virket en måneds tid i Øymark, Indre Østfold. Det har vært bra søkning til møtene. Mye kjekk ungdom besøkte møtene og mange var nok kalt av Herren, men det er vanskelig å bryte med synden og gi seg over til Gud. De hadde møter nesten hver kveld.

Tanken er at de skal virke en tid i Bredholt-kretsen, Rakkestad, igjen.

FRA SPANGEREID.

De har bra besøk på møtene no. Helst ungdom kommer til møtene. Det har ikke vært noen synlige resultater i vinter. Først i mars overga en ung mann i 23 års alderen seg til Gud. Forsamlingslokalet er opptatt til annet bruk, men de får låne kommunelokalet til møter torsdag og søndag. Onsdag har de møter i privathusene.

ESPENES I SENJA.

Fra Espenes i Senja skriver br. Thorheim:

Her har vi en åndelig strøm. Det er også motstand mot de troende døpte brødre og søstre. Vi har lite

besøk av tilreisende evangelister i år. Håper Herren vil drive arbeidere ut til sin høst. Bed for oss.»

HOLMSBU.

I Holmsbu har de en god tid no. Mange folk på møtene og flere har overgitt seg til Gud. Valborg Gommerud har vært der i lengere tid. Predikant Kleppe har også besøkt stedet.

MJØNDALEN.

Også i Mjøndalen har det vært godt en lengere tid. Br. Arnt Andersen fra Mandal er der for tiden og de har fått be med frelsessøkende sjeler.

MANDAL.

I Mandal har de også hatt en god tid på møtene. Flere har kommet over på Guds side i vinter. Br. Trygve Lie fra Fredrikstad har virket der en del. Han er no gått over til «pinsevennene» og virker fortiden i «pinsemenigheten» i Kristiansand S.

DRAMMEN.

I Knofsgt., Drammen, virker Harald Helleland. De har gode møter. Da deres eget lokale er opptatt har de sine møter i Langesgt. 4. De frie venner i Vestbanegården har fellesmøter med baptistene. M. K. Kleppe, Gustav Svennevik, Arnt Andersen og Robinson har deltatt sammen med M. Korsvold fra baptistforamlingen. De har fått be til Gud med frelsessøkende på begge steder.

Fra Mosjøen.

«Men kor eg kjem i landet og ferdas ut og inn. Eg venner fin som aldri fyr for no er Jesus min.»

Dette vers kom til meg, da jeg sammen med sangeren Fjell satt i inspektør Severinsens hjem i Mosjøen og nød gjestfrihet og hygge.

Min sønn Kåre som er ansatt ved jernbanen i Mosjøen er valgt til formann i stedets kristelige ungdomsforening og da der ingen frie venner er i byen, deltar Severinsen og frue her til støtte og velsignelse. Nylig ba de med 5 sjeler i et møte og det ga støtet til at brødrene Fjell og undertegnede ble innbudt å delta i en ukers vekkelsesmøter. Reisen

nordover var besværlig med snehindringer o. s. v.; men vi kom da vel fram og Gud ga oss en velsignet tid med mange sjeler på kne for Herren.

Søndag form. 7/3 hadde vi møte i byens kinolokale som var fullt besatt og om kvelden var bystyresalen så full at folk sto ned gjennom trappene. Her var en vekkende ånd og ved møtets avslutning lå de troende på kne rundt om i lokalet og ba med sjeler. I søndagens møter deltok også kand. teol. Skavold med venner fra Mo i Rana. Det er mange år siden jeg så vekkelens ånd i en så kraftig virksomhet og takker Gud jeg fikk være med. Takk unge venner for innbydelsen. Fortsett å heste sjeler inn. Herren vil la det lykkes. Hilsen til fyrbøter As m. frue Skredder Fosmos mfl. En særlig takk til fru Severinsen, som sørget så vel for oss tilreisende.

Fred over Guds Israel! Med broderlig hilsen fra deres i Herren

Michael Kristiansen.

På pilgrimsferden.

Måtte holde meg i ro en tid da jeg fikk en influensasjeu, men det gikk jo godt over. Har deltatt i møtene hjemme, et møte i Tune og et par møter i Varteig. Var også i Fredrikstad og deltok i Kristi menighet på et møte. Br. Lyder Engh var også hjemme og han talte riktig godt om å være død fra synden.

Torsdag 18. mars reiste jeg til Sætre i Hurum og hadde første møte der på Bedehuset om kvelden. Bra med folk. Denne gang bor jeg hos br. Eivind Jørgensen og har det godt på alle måter.

Lørdag hadde jeg en bibeltime og søndag hadde vi et godt møte. Mandag var jeg på et misjonsmøte i Kirkebygda, Hurum. Møtet holdtes hos br. Karl Bakken. Det var ganske godt framme. Det er no innpå tre år siden jeg var på disse kanter og det var gildt å hilse på vennene igjen.

Tirsdag bibeltime i Sætre og onsdag møte på bedehuset i Åsheim. Det var overraskende mange folk som møtte fram, til en hverdag å være.

Torsdag møte på bedehuset i Sætre igjen. Det føles som det er noe som står og bryter her. Gud gi at det blir et åndelig gjennombrudd. Lørdag bibeltime og søndag var det siste møte her denne gang.

Det har vært åpent å tale Guds ord her. Det er mange som har fått smak på Guds ord og lever det «skjulte livet med Kristus i Gud.» Det føles rent vemodig å reise fra steder hvor man føler seg forbundet til Guds folk.

Fred over Guds Israel!

Det er vekkelensluft rundt om på stederne omkring Sætre no. I Aros har noen overgitt seg til Gud i den siste tid, like så i Storsand. Det er Fridolf Johnsen og Svend Karlsen, Ski, som har virket i Aros og Arthur Jensen fra Halden i Storsand. Det ligger likesom vekkelensluft over hele distriktet her. I Sætre har det jo kommet flere med ifjor.

Tirsdag 30. mars deltok jeg i møte i Langesgt. 4, Drammen. Br. H. Helleland har virket der mye i den seinere tid og er der fremdeles. Det var åpent å vitne der.

Det har jo vært to flokker av de frie venner i det siste, grunnet den såkalte «tredje retning». No arbeides det for å komme sammen igjen. Det vil vise seg at det er vanskelig å få det godt igjen når det først er blitt ugreit. Ved ydmykhet og god vilje kan mye gjøres.

Det er bedrøvelig hvor ansvarsløst og utenksomt til og med Guds vitner kan handle. Det må mane alle til ettertanke og alvår. Guds menighet er ikke noe man lettsindig kan leke med. Det er alvorlig å bruke de troende til religiøse eksperimenter og så bare løpe fra det.

Vi har jo konferanse og stevne i Sarpsborg fra 3—5 april og turen sto da hjem fra Drammen.

G. I.

Stevne og konferansen i Sarpsborg.

Da bladet skal gå i trykken blir det ikke anledning til noe referat fra stevne og konferansen i Sarpsborg i dette nr. Det ble mindre tilslutning enn ventet, men flere venner var møtt fram fra de nærmeste forsamlinger. Vanskeligheter med å få reisetillatelse hindret Oslo-venner fra å komme. De offentlige møter var gode og mange var møtt fram. Brødrene O. Karlsen, Ernst Falck, Arnt Andersen, Aimar Karlsen og forstr. A. Isaksen fra Halden talte Guds ord, og en stor skare vitnet om Herren.

Neste konferanse ble bestemt i Askim og blir etter nærmere bekjendtgjørelse.

G. I.

En kur mot upresisitet.

At kristne mennesker ofte er temmelig slurvet med hensyn til presisjon ved fram møte til gudstjenester og møter, er en ting som ofte har vært påtalt. Men ikke ofte nok. Det viser seg nemlig nær sagt håpløst å få bukt med den sorgelige uvanen å komme for sent. For Gudstjenester vedkommende kan det enda gå an. Folk vet at den tar sin begynnelse på klokkeslettet, og innretter seg noenlunde deretter. Men når det gjelder møter, råder det til dels en manglende presisjon som er under all kritikk.

Det er merkelig at ikke folk forstår at slik upresisjon er en utillatelig hensynsløshet. For det første overfordem av deltakerne som har møtt presisjon og således hefter vekk kostbar tid med å vente på etternølerne. Og der nest overfor den arme taler, hvor hvem det beste av talen han hadde tenkt å holde, fordampes i irritasjon og ergrelse over den lange ventetiden.

Men hvorfor ikke få satt en stopper for slik slendrian ved alltid å begynne presis? Det er lettere sagt enn gjort. Den som har noe å bære fram, vil nødig rope det ut i et tomrom. Han vil gjerne det skal nå sin adressat. Det er heller ikke hyggelig under hele talen å bli forstyrret av folk som kommer. Men skal en komme dette uvesen til livs, er det visst ingen annen råd enn å ta ondet med roten. Predikanten får begynne å tale for tomme benker og slutte ved det tid folk begynner å komme. Det vil være en radikal, men antakelig effektiv kur, skriver «Kr. Ukeblad».

Hva som behøves.

En gang som Spurgeon talte om vårt behov av Andens kraft brukte han følgende treffende liknelse:

Et tog som sto ved stasjonen skulde for lenge siden ha gått fra stasjonen, men det rørte seg ikke av flekken. Til slutt spurte en utålmodig reisende om det var vann som manglet.

Nei, det er ikke vann, men dam som mangler, ble det svart ham. Hva hjelper det oss å ha Gud ord til hvilken vi i denne tid har så rikelig adgang, hvis det ikke ved den Hellig-Ånds ild blir en kraft som driver oss framover.

SK
Det er klare stjerner de mange gården til kong går ning.

Side ved sine hjelpe mer natssos Alt er stille len for ved å studere i stand pa Der forlate blikk gli kongen.

Der er en av seng gaten ser v Den syke seg i senger folder hun tale sakte hennes øyn stjerner.

Det er e Nylig gikk fra seng ti pasienters de var sovne veis gjennom hun til sin hetens rose kinnet. Stue før hadde v mer en byrd i sengen, e som hun ikke

mot. Hun lig og uttæret. blir overført at hun skal No ligger

oser mot stj de siste da hennes kjær som no står prakt. Hun som fugl sy og ser hvor ett. Hun ser sin yndling get. Hvordan oppbudt all heim. Håndoktoren som engstelig doktor, hvor mitt eget h

SKJE DIN VILJE

Det er natt. Oktoberhimmelen klare stjerner tindrer over byen med de mange hospitaler. Vi går inn i gården til ett av dem. En bred balkong går langs hele den store bygning.

Side ved side står sengene der med sine hjelpeløse pasienter. No kommer nattsøster for å se om alle sover. Alt er stille. Hun går tilbake til salen for ved nattlampens dempede lys å studere sin rapportbok og gjøre i stand pasientenes morgenmedisin. Der forlater vi henne og lar vårt blikk gli over sengeraden på balkongen.

Der er en som rører litt på seg i en av sengene. I det svake lys fra gaten ser vi et blekt, lidende ansikt. Den syke slår øynene opp og snur seg i sengen og sukker tungt. Så folder hun hendene og begynner å tale sakte som til en kjær venn, mens hennes øyne ser ut mot de klare stjerner.

Det er en ung misjonskandidat. Nylig gikk hun selv som nattsøster fra seng til seng og lyttet til sine pasienters åndedrett, for å høre om de var sovnet. Hun var nesten halvveis gjennom kurset på sykehuset, da hun til sin sorg oppdaget at sunnhetens roser begynte å blekne på kinnet. Studier og nattevåking som før hadde vært bare lek, ble mer og mer en byrde, og en kveld ligger hun i sengen, en snikende nyresykdom som hun ikke lenger klarer å kjempe mot. Hun ligger der feberhet, gulblek og uttåret, en knekket blomst. Hun blir overført til et annet sykehus, for at hun skal få den pleie hun trenger.

No ligger hun der på balkongen og ser mot stjernene. Tankene går og går i samme retning som de har gjort de siste dagene: Til heimen, der hennes kjære er. Heim til skogen som no står klædt i høstens farveprakt. Hun synes hun hører en endel som fugl synge der inne i tusmørket, dog ser hvordan løvet faller, ett for ett. Hun ser sin mor der hun sitter i sin yndlingskrok med Bibelen i fanget. Hvordan hadde hun ikke i går oppbudt all sin kraft for å skrive heim. Hånden vilde ikke lystre, og doktoren som stod ved sengen, hørte et engstelig spørsmål: — Si meg, doktor, hvorfor kan jeg ikke skrive mitt eget brev?

Tanken stanset ved morens bilde. Nei, ikke engang mor kunde trøste no. — Hun gyser lett ved tanken på de lange dager og netter hun har gjennomkjempet under strengt ånds- og kroppsarbeid.

Mens du står der og betrakter henne, vekker du plutselig til, for fra den syke høres et jammerrop som fra et dødssykt dyr, og du hører tydelig et par ord: — Afrika — Gud, min Gud.

Det blir igjen stille, og den sykes tanker fortsetter sin trette flakken. Hun ser for seg en kamerat fra Mothers hospital, en misjonær som i flere år har arbeidet i nordre Rhodesia i Afrika, det sted hvortil hun også hadde følt seg kalt. Misjonæren satt ved hennes seng og holdt den sykes hender, hun hadde nettopp lagt de herligste røde nelliker i dem. Hun snakket så ømt og stille, men det hun sa var som dolkestikk i den unge sjel. — Min venn, sa hun, — tenk aldri mer på å reise til Afrika. Selv om du blir frisk, vil du aldri klare tropene. Men vær sikker at Herren har noe annet i beredskap for deg.

«Herren». Endelig et feste for flakkende, trette tanker. Endelig et hvilepunkt.

«Herre» — og straks var han der. Han la sin gjennomstungne hånd på hennes feberhete panne, og etter en kamp som bare Gud i himmelen viste om, la hun sin skjelvende hånd i hans og sa: — Herre, skje din vilje, hvordan det enn må være: Skje din vilje, bare din.

Et under er skjedd. Lidelsens merker slettes ut, og ansiktet stråler av overjordisk fryd og glede. Men igjen beveger lebene seg til bønn: — Herre som du vil, bare jeg får vinne noen sjeler for deg. — — — Oktobernattens stjerner tindrer, og den syke hvisker fram:

Skal det bli noen stjerner i kronen jeg får,
når jeg avlagt min jordiske skrud?
Skal jeg møte med fryd på den himmelske strand
noen sjel jeg har vunnet for Gud?

Klokken i hallen slår fire. Nattsøster går på ny sin runde. Hun ser at alle sover godt, og med et tilfreds sukk setter hun seg igjen for å skrive sin rapport. (Fra svensk.)

Hvorledes kommer en til troen?

Hør, så skal eders sjel leve.
Es. 55, 3.

Troen kommer av å høre. Troen kommer ikke av seg selv.

Det er alle vakte menneskers forvillelse og skade at de bare tenker og tenker, men ikke hører det Gud sier. På denne måte oppkommer ikke troen, og heller ikke ved bare å ønske og vente på den Hellige Ånd eller å arbeide på sitt hjerte for å få det til å tro. Nei, Kristus sier: ved mitt ord.

Stans og hør hvorledes Gud taler. Ta Gud på ordet og stol på ham. Det må se så ille ut det kan med din fortjeneste eller med din elendige forbedring, og kjennes så lite det kan i ditt hjerte. Kan du bare ta Gud på ordet og med hjertets tro omfatte hans vitnesbyrd om Kristus, så har du også med det samme hele Frelseren og alt det han har forvervet. Legg merke til hvor kostelig Paulus taler om dette i Rom. 10, 6—9:

«Men rettferdigheten av troen sier så: Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal fare opp til himmelen — det vil si: for å hente Kristus ned —? eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen — det vil si: for å hente Kristus opp fra de døde —? Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte, det er troens ord, det som vi forkynner, for dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppvakte ham fra de døde, da skal du bli frelst.»

Hør en slik lærdom!

Se ikke hit eller dit etter Kristus, vil apostelen si. Speid ikke ut i rommet, i det dunkle, uendelige fjerne. Hva sier Skriften? Ordet er deg nær. Hør! Du har Ordet — ordet om troen! Omfatter du dette ord, så omfatter du Kristus. For i samme stund ordet om Kristus får rom i ditt hjerte, i samme stund har du også Kristus med all hans fortjeneste, ja, alt dette ord inneholder. Så mye betyr troen.

C. O. ROSENIUS.

Håndbok til de tusen hjem

heter et hefte på 62 sider som er utgitt av M. G. sen. Det er forskjellige småstykker og forklaringer som passer til å leses av alle. Heftet fåes kjøpt hos Sigrid Wiel, Galleberg st., og koster 50 øre. 3 hefter koster kr. 1.00.

Vinter og vår.

Därute är vinter med frost och snö,
och träden stå utan blad.
Men, Herre, låt aldrig i hjärtat dö
det hopp, som ännu gör mig glad,
att vintern skall följas av våren.

Små blommorna sova i jordens famn,
men blott för att vakna igen,
och prisa ditt heliga, stora namn,
och dofta på tuvorna än
i vårsolens värmande strålar.

Jag skall ju och sova i jorden, jag,
en kort liten stund, o Gud,
men väckas ånyo av dig en dag,
och klädas i strålände skrud,
ty vintern skall följas av våren.

LINA SANDELL.

Hva er det å tro?

En from bonde plagdes i lang tid av tvil om sin frelse. En oppriktig og trofast Herrens tjener søkte å opplyse bonden om at man må tro Gud på hans ord og være salig ved troen alene. For nå å gjøre dette tydelig, hva troen var, fortalte han ham følgende tildragelse:

«Keiser Napoleon mønstret engang et regiment foran sitt palass i Paris. Mens han utdelte sine befalinger slapp han sin hests tøylar, og denne satte avsted. En simpel soldat, som var en rask kar, sprang fram og grep i hast tøylene og førte hesten tilbake til keiseren. Keiseren sa: «Takk, kaptein!» — »Ved hvilket regiment, Sire (Deres majestet)? spurte soldaten. — «Ved min garde», svarte keiseren og red bort i galopp. Soldaten har keiserens ord og stoler på dette, han kaster sitt gevær fra seg og begir seg i sin simple soldatuniform til generalstaben.

«Hva vil dette menneske her?» spurte en av generalene. «Dette menneske», svarte soldaten med fasthet, «dette menneske er gardekaptein».

«Du kaptein?» lød det derpå.

«Ja, for han har sagt det,» svarte han, pekende på keiseren. «Akk, min herre!» sa generalen høflig, «tilgi, jeg visste ikke det!»

Soldaten hadde imidlertid intet tilfelles med en kaptein, han hadde ikke dennes uniform, ingen epauletter, ingen kårde. Og likevel var han kaptein. Monarkens ord gjaldt for ham mer enn uniformen. — Han trodde!

Bonden begrep no ved denne beretning hva det er å tro på ordet. Bibelen ble ham no et testamente, en tilsigelse om barnerett og salighet

hos Herren, hvis kongeorde gjaldt mer enn han hadde hos seg selv. Hans tvil svant, og han levde heretter av troen. — Holder vi fast ved Kristi ord, så er vi Guds barn likeså sikkert som soldaten var kaptein på Napoleons ord. Kongenes konge har sagt det.

Målet.

Jesus Kristus er målet med alt og det midtpunkt, alt stiler i mot. Den som kjenner ham, kjenner alle tings grunn.

Kun gjennom Jesus Kristus kjenner vi Gud. Uten denne mellommann er alt samfunn med Gud umulig. Alle, som har påstått at de kjenner Gud, og at de kan bevise ham uten gjennom Jesus Kristus, har vist seg avmektige til dette.

Praktisk nytte av de „klare linjer.“

Det er no i alle fall blitt ordnet slik at alle de brødre som var de toneangivende innen «den tredje retning» er gått tilbake til «pinsevevne».

Det er jo greit så vet alle hvor de står. Samarbeid med de «frie venner» og «pinsevevne» blir vel som før. Det er jo bra om det kan bli gjensidig forståelse og respekt. I praksis ville det vel best da være slik at der hvor «pinsevevne» har menighet bør ikke de «frie venner» oppta virksomhet og der hvor de «frie venner» har virksomhet bør ikke «pinsevevne» oppta ny virksomhet. Om det kunne ordnes vil det sikkert bli til velsignelse utover bygdene og på småstedene i hvertfall. Det er virkefelt nok.

Kunnskap om legedommen.

Mange mennesker, både syke og friske, er i den åndelige tilstand, at de kun kjenner halvparten av sannheten, idet de kun kjenner sin egen synd, sykdom og elendighet. Her er kunnskap om lægedommen høyst påkrevet, nemlig dette evangelium om Guds saliggjørende nådes rikdom i Kristus Jesus.

La oss se vel til, at vi ikke her ved en bakvendt læremåte forvirrer de allerede angstfulle og forvirrede samvittigheter, ikke krever troens frukter og gjerninger, hvor troens sanne liv enno ikke er kommet til sitt sanne vesen. Livet er i Guds Sønn. Det er kraften en henter fra ham, som gjør oss dyktige. Tar vi no feil av dette, da lokker vi ikke de bedrøvede sjeler til Jesus, men skremmer dem lengre bort fra ham. Setter vi dette vilkår for deres trost, at de må bli så og så fromme, bringe det så og så vidt på helliggjørelsens veg, da viser vi dem forbi Kristus som rettferdighets og den sanne hellighets eneste kilde.

Pontoppidan.

Når du ikke kan se i noen annen retning, så prøv å se like oppad.

Til Alfhild Bjerva.

Mottatt fra J. L. Paradis, Bergen, kr. 10.00

Fra søstermisjonen, Skarsvåg i Finnm. » 50.00

Fra bror og søster i Moss » 50.00

Hjertelig takk. Gud signe hver enkelt glad giver.

Jenny Andersen,

Sørlygt. 15 II, Oslo

Stevne for søndagsskolearbeidere og interesserte

holdes i Betania, Rygge, søndag den 11. april.

Første møte holdes kl. 10,30. *Erna Falch* innleder emnet: Guds verk og verktoy. Samtale. Etter kort malpause taler *Stefan Trøber* over emnet: «Den største gjerning i verden.» Siden vil flere ting av interesse bli behandlet, deriblant arrangement av juniorleir til sommeren.

Alle interesserte er hjertelig velkommen. Mat medtas, «kaffe» få kjøpt.

De som ønsker å delta bør melde fra til br. *Thomas Søgård*, Rygge